

[Statsministeren.]

omtalt. Denne Plan vil ligesom saa mange andre Planer blive læst og bedømt ogsaa af militære, sagkyndige og vil naturligvis sammen med forskelligt andet indgaa i de Overvejelser, som stadig foregaar, Overvejelser, der paa væsentlige Omraader har ført og eventuelt vil føre til Forandringer i Bevogtningsstyrkens Stilling, saa langt, som det har kunnet ske, og saa langt, som det ogsaa i Fremtiden kan ske inden for den ved Loven bestemte Ramme.

Baade det ærede Medlem Hr. Holstein og det ærede Medlem Hr. Pürschel og maaske ogsaa det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har gjort gældende, at der skulde være Uoverensstemmelse mellem Udenrigsministerens og mine Udtalelser. Jeg ser ikke nogen som helst saadan Uoverensstemmelse. De Udtalelser, Udenrigsministeren fremsatte i Gaar, fremsatte han efter Aftale med mig; jeg kendte dem, før de blev fremsat, og der har ingen Uoverensstemmelse været. De er i Uoverensstemmelse med min Anskuelse og med den almindelige Opfattelse i Ministeriet, og derfor ser jeg heller ikke nogen som helst Berettigelse for de voldsomme Udtryk, som navnlig det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte.

Udenrigsministeren fremsatte den Bemærkning, at ogsaa det bestaaende Militærvæsen maa varetage Bevogtningsopgaverne ved Landegrænsen, Kystlinier og i Farvandene, og han sagde, at han ikke ansaa det for overflødigt inden for den Tid, hvorom vi kan have nogen Mening, at varetage disse Opgaver. Han føjede til, at inden for den gældende Ordning, altsaa den gældende Lov, kan Ændringer ske, som sikrer Opgavernes Løsning bedre, end det maaske oprindeligt var Tilfældet, og han henviste til, hvad der jo er rigtigt, at saadant er sket, og endelig sagde han, at Midlerne til Bevogtningsopgaverne ikke blot skal være brugbare, men i god Stand. Jeg ved ikke, hvad man egentlig mere ønsker sig, i hvert Fald før man har præciseret, hvilke Ændringer i den bestaaende Ordning man ønsker forhandlet om. Nogen Uoverensstemmelse kan der, som sagt, ikke paavises. Jeg kan gentage, hvad jeg før har sagt, at de Midler, vi raader over, skal naturligvis sættes ind til Bevogtning og dermed ogsaa til Sikring af Grænsen og andre Interesser, som Landet maatte have.

Naar det ærede Medlem Hr. Holstein yderligere vilde have Besked om Indholdet af Samtaler, som maatte være ført med Lordseglbevarer Eden fra England, som for nylig var her paa et fuldkommen privat

Besøg, tror jeg, det ærede Medlem gaar for vidt med sine Fordringer. Jeg gaar ud fra, at ingen er hverken berettiget eller forpligtet til at oplyse offentligt, hvad den paagældende Mand paa en privat Rejse maa have talt med andre om.

Med Hensyn til Planen for Befæstning af Øresund maa jeg henvise til Udtalelser, jeg før har fremsat. Planen er ført frem for Offentligheden af en svensk Mand, der ikke har nogen ansvarlig Stilling i Sverige. Jeg mener, som jeg har sagt før, at vi ikke har Interesse i hverken ved Drøttelser eller alvorlige Overvejelser eller Forhandlinger at fremkalde Uro eller Interesse paa dette Omraade, lige saa lidt for dette som for andre Dele af Landet eller vore Farvande.

Endelig kan jeg tilføje, at jeg forstaaer ikke, at dette Spørgsmaal stadig drages frem fra Det konservative Partis Side. Thi dette at føre disse Diskussioner om dette Emne kan dog næppe være til nogen som helst Gavn for Sagen. Jeg vilde jo tro, at disse Spørgsmaal i disse oprevne Tider maaske mere end i andre Tider trænger til Ro.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen var misfornøjet med det generende Spørgsmaal, jeg havde stillet ham om hans Maal med Kronesænkningen. Jeg har ikke, som han sagde, insinueret noget som helst, men jeg har spurgt, hvor Grænsen efter det ærede Medlems Mening skal være. Er det 1 Øre, 25 Øre eller noget andet? Hvor er det, Grænsen skal være for den Kronesænkning, det ærede Medlem saa stærkt gør sig til Talsmand for? Jeg synes, det ærede Medlem maatte kunne svare paa et saadant Spørgsmaal. Med al den nationaløkonomiske Viden, han synes at besidde, maatte det dog siges at være et rimeligt Forlangende.

I Begyndelsen af Aaret 1933 gik vi til en Ordning, hvis Maal var at hindre planløse Fald og Svingninger i Kroneværdien. Det, der fastsattes som Grænsen for Kronesænkningen, svarede til Kursen i de Lande, med hvilke Danmark paa Landbrugsomraadet konkurrerer, og vi gik til det Punkt, som vi mente at kunne tage Ansvar for i Forhold til de Lande, med hvilke vi handler. Der er ingen Ændring indtraadt i de Forhold, som var medbestemmende ved Afgørelsen i 1933, og jeg tror, det vilde blive en dyr Spas for det danske Landbrug, om det ærede Medlem Hr. Thomsen kunde faa sine Ønsker opfyldt.

Det ærede Medlem talte om, at man nu skulde nedsætte Vekselkurserne, og han nævnte eksempelvis: med 40 pCt., og han fremsatte den Visdom, at det vilde kun